

ȘCOALA CU CLASELE I-VIII NR.5 ALEXANDRIA
JUDETUL TELEORMAN

REVISTA MICULUI CRESTIN

NR.3/2010
-LUNA APRILIE-

REDACTARE

COORDONATOR

PROFESOR CARABAȘU MANUELA

TEHNOREDACTOR

DUDĂU MĂDĂLINA ANDREEA
CLASA a VI-a A

REDACTORI

-GHEORGHE COSMIN
-ANCU OANA
-CRACIUNICĂ ANDREEA
-DONCEA LAVINIA

IUBIRE DE MAMA

Cu mulți ani în urmă, se spune că trăia într-o căsuță mică de la marginea unui sat, o femeie văduvă împreună cu fiul ei, un copil cuminte și bun. Erau săraci, trăind în lipsuri și greutatea ducându-și traiul de pe o zi pe alta.

Așa se face că într-o zi biata mamă nu a mai avut ce să pună pe masă. Cu inima strânsă l-a chemat pe fiul ei și l-a trimis în satul vecin, la verișorul lui, cu rugămintea să le dea ceva merinde. Și chiar dacă nu aveau nimic, tot nu l-a trimis cu mâna goală; femeia i-a dat un stergar frumos țesut și brodat pe care să i-l ducă în dar vărului din satul vecin. Zis și făcut!

S-a grăbit băiatul să-și asculte mama și a pornit la drum. Nu avea mult de mers; trebuia să treacă printr-o pădure apoi peste un câmp și, dincolo de drumul de la marginea câmpului era satul vecin.

Mama și-a sărutat fiul, l-a binecuvântat și l-a trimis cu „Doamne ajută!”. S-a apucat apoi să trebăluiească prin casă și prin curte.

Țîmpul s-a scurs repede și, după câteva ceasuri, văzând că băiatul nu se întoarce, femeia, ca orice mamă grijulie, a început să se frămînte iar cînd s-a înserat, biata femeie a plecat să-l caute.

A trecut prin pădure strigîndu-l, dar nici un răspuns. A ajuns la marginea câmpului și tot nu l-a găsit. Acum inima îi bătea cu putere iar lacrimi fierbinți îi curgeau pe obrazi. A început să alerge pe cîmp strigîndu-l și căutîndu-l cu ochi în toate părțile. De atîta grabă, opinelte -și așa vechi și roase de vreme- se rupseră de tor, dar nu mai simțea ghimpii și mărăcinii câmpului ce-i înțepau picioarele și le rănneau. Se gîndea doar la copil și se ruga necontenit Măicii Domnului să nu fi pățit băiatul ceva.

Fiecare strop de sânge, unde cădea, se preschimba într-o floare mare și roșie, de culoarea șîngelui. Și astfel, tot câmpul s-a umplut de maci.

Într-un târziu, l-a găsit. Zăcea sărăcuțul, întins, căci slăbit și nemîncat cum era, nu avusese putere să ajungă până în celălalt sat. Bucuroasă că, în sfîrșit, l-a găsit, femeia și-a luat copilul în brațe și l-a dus înapoi acasă, mulțumindu-i lui Dumnezeu că și-a găsit băiatul întreg.

De atunci, au rămas macii pe câmpuri! Ei amintesc de dragostea oricărei mame și de efortul și sacrificiile pe care aceasta le face pentru copiii ei.

Se zice că nimeni n-a putut să numere vreodată toți macii de pe câmp, așa cum nimeni nu poate număra sacrificiile și eforturile pe care le face o mamă pentru copiii ei.

Așadar, dragi copii, iubiți-vă părinții și-i prețuiți!

Profesor, Carabașu Manuela

DUMINICA FLORIILOR

Fiind numita și Duminică Stălpilor, Duminică Florilor este ziua în care toți creștinii care poartă numele florilor își sărbătoresc ziua. Se știe, în general, că în ziua aceasta se sărbătoresc cei care poartă numele de Florin, Florina, Florentina, Florea etc., dar trebuie amintit faptul că toate persoanele cu nume de floare, sunt sărbătorite. (Crin(a), Violeta, Narcisa, etc.).

Revenind la numele de Florin(a), acesta vine din limba latină și înseamnă: înflorit, înfloritor, înfloritoare. Aceste nume ne amintesc că omul bun este asemenea unei flori în grădina minunată a lui Dumnezeu, care este lumea întreagă. Omul rău, în schimb, este o buruiiană care nu trăiește decât pentru sine. Florile îi bucură pe toți cei din jur cu viața lor cinstită și curată.

Sărbătoarea celor ce poartă aceste frumoase nume este Duminică Florilor, cu o săptămână înaintea Pastelui. În această duminică, Mântuitorul a intrat în Ierusalim întâmpinat cu bucurie de mulțimea care i-a ieșit în cale cu flori și ramuri tinere de maslin și finic (curmal).

Numită și Sărbătoarea Florilor, această zi sfântă este un prilej de mare bucurie, de lumină, de primăvară revărsată în jurul nostru și în noi.

Sfântul Florentie a fost un mucenic din Tesalonic (Grecia), care în primele veacuri creștine, în timpul persecuțiilor, nu doar că a mărturisit credința sa în Hristos, ci a făcut tot ce putea pentru a-i convinge pe cei din jurul său că adevărata credință este cea creștină – religia iubirii și a speranței. A murit ca martir, Biserica cinstindu-i memoria în ziua de 13 octombrie.

La mulți ani tuturor Florilor!

Neamu Andreea
Clasa a V-a B

SĂRBĂTOAREA DE PAȘTI ESTE INIMA ORTODOXIEI

După șapte săptămâni de post, creștinii ortodocși sărbătoresc Paștile sau Învierea Domnului. Sărbătoarea de Paști este inima ortodoxiei, mărturia vie a plenitudinii și a adevărului ei.

Dacă voim să căutăm o confirmare a ideii ca evenimentele din trecut nu sunt pomenite, ci se împlinesc cu adevărat o vom găsi în noaptea de Paști, noaptea care este imediat legată de Patimă și este în mod inseparabil unită cu ea, ca întunericul și lumina, tristețea și bucuria, suferințele și fericirea. Dar în lumina timpurilor ce vor veni, în lumina Învierii lui Hristos, această tristețe se stinge și dispare; ea devine o simplă amintire a ceea ce nu mai este, după cum reflecta și imnul pascal: "Ieri m-am îngropat împreună cu Tine, Hristoase; astăzi, împreună cu Tine Înviez". Cu Învierea lui Hristos începe o etapă nouă în istoria umanității, deoarece Dumnezeu se arată în chip uman și face ceea ce nimeni nu poate: Înviază. Unul singur înviază, dar Iisus rămâne cu ucenicii săi până la sfârșitul timpului (Matei 28,20).

Virtuțile la care ne cheamă marii înnoitori ai perioadei postului se concentrează în esență asupra pocăinței. Ele sunt instrumentele sau mai degrabă darurile lui Dumnezeu manifestate de viața pământească a lui Hristos, care îngaduie celor care s-au îndepărtat de la harul Botezului, recăzând în păcat, să fie restaurați și înnoiți cu totul, după chipul lui Hristos. Mai mult decât o virtute propriu-zisă, căința e un mod de viață, o stare nouă a persoanei umane în căutarea adevăratei sale identități în Hristos. Nu este o dispoziție interioară de penitență și de regret pentru îndepărtarea de intimitatea cu Dumnezeu, ci se manifestă și printr-o schimbare a întregii conduite a credinciosului și ale slujbelor. Acest "mod al căinței", aceasta convertire radicală a ființei angajate pe calea curățării și a restaurării frumuseții sale nepătate dobândite la Botez nu este desigur înca decât o pregătire în vederea primirii lui Hristos în Împărtășanie (Cuminecarea) Pascalea. Sfântul Ioan Gura de Aur afirma: „Suntem creștini în măsura în care imitam pe Hristos”. Trebuie „să călcăm pe urmele lui Hristos”, dar nu într-un mod sentimental, ci în transpunerea în condițiile actuale. Altoiți pe trupul lui Hristos la Botez, creștinilor le rămâne să ducă la capăt această unire cu El, arătând în propria persoană a fiecăruia îndumnezeirea firii omenești, asumate de Cuvântul lui Dumnezeu, prin asceză (înfrânare), dobândind prin voință puterea Crucii, a morții, a mormântului și a Învierii. Postul a legat trupul și sufletul prin virtuți, prin slujbe și fapte bune, pentru a se întâlni cu Cel ce s-a răstignit pentru păcatele noastre și de a se pregăti în vederea Învierii trainice cu El, de la moarte la viață și de la patimi la nepătimire. Aceasta este esența Evangheliilor și a credinței noastre: „Dacă Hristos n-a Înviat, zadarnică este credința noastră” (I. Cor. 15, 17).

Aceasta este confesiunea centrală a mărturiei ucenicilor Săi și a noastră. Hristos a Înviat! Învierea exprimă faptul că Dumnezeu s-a arătat în trup, a descoperit dumnezeirea Sa în trupul lui Iisus. „Nu trebuia Iisus să pătimească ca să intre în slava Sa”, pentru că s-a smerit, luând chip de rob.

Sarbatoarea Invierii in familia mea

In Saptamana Patimilor, lumea a inceput sa se pregateasca sufleteste si trupeste pentru marea sarbatoare a Sfantelor Pasti.

Floriile, care au trecut, au fost un prilej de sarbatoare pentru persoanele ce poarta nume de flori. De fapt, Floriile reprezinta intrarea Domnului in Ierusalim. Ea este sarbatorita in fiecare an cu o saptamana inainte de Pasti si se mai numeste Duminica Stalparilor. De Florii, oamenii merg la biserica pentru a sfinti crengute de salcie pe care le pun la geamuri, usi sau icoane. In aceasta zi este dezlegare la peste.

Saptamana Mare se mai numeste si Saptamana Patimilor deoarece Iisus a patimit pentru pacatele noastre. Iisus a fost vandut de catre Iuda, unul din Apostolii acestuia. El a fost judecat si condamnat pentru blasfemie. Lui Iisus li pun crucea pe umeri sa o duca la locul de rastignire pe muntele Golgota. Dupa ce o noapte intreaga a fost biciuit si batjocorit si trecand mai mult timp El nefiind harnit, i sa da lui Simon Cireneul sa il ajute, carand crucea. Lui i S-au batut cuie in maini si picioare, I S-a dat sa bea otet in loc de apa si I S-a pus o coroana de spini pe cap. Tot in aceasta saptamana, au loc Deniile. Ele au aparut odata cu crestianismul si se tin in Postul Mare al Pastilor, post ce dureaza sase saptamani.

De Pasti apare "floarea Pastelui", o floare mica si alba. Florile aduse in Vinerea Mare la biserica sunt date dupa Denia Prohodului catre toti credinciosii care au inconjurat biserica de trei ori. Ele sunt puse la icoane, sa aduca bucurie si bunastare si sa apere de rele.

Pregatirea sufletasca a crestinilor este cea de a tine post, de a se impartasi, de a face fapte bune si de milostenii, de a se ruga si de a fi mai buni si intelepti.

Dar pe langa aceasta pregatire sufletasca oamenii se pregatesc si trupeste prin vopsirea oualelor in diferite culori, pregatirea multor mancaruri traditionale, precum drobul, pasca, cozonacul sau friptura de miel dar si prin curatarea locuintelor.

Eu impreuna cu familia mea ne pregatim de Pasti mergand la biserica, impartasindu-ne, rugandu-ne, vopsind oua, preparand cozonaci, drob si oua.

In noaptea de Pasti credinciosii merg la biserica pentru a lua lumina, a asculta cuvantul preotului si a inconjura de trei ori biserica, cantandu-se "Hristos a inviat!".

Acest prilej trebuie sa ne faca pe toti mai buni si intelepti!

Burtan Iulia Alexandra

Clas : a VIII a A

STIAI CA...

PASTELE este o sărbătoare religioasă anuală cu semnificații diferite, întâlnită în creștinism și iudaism. Unele obiceiuri de Paști se regăsesc, cu semnificație diferită, în antichitatea anterioară religiilor biblice. În calendarul creștin este considerată cea mai importantă sărbătoare. Potrivit Scripturii Creștine, la 3 zile după ce a murit crucificat, Iisus a înviat. Creștinii sărbătoresc Învierea Domnului în ziua de Paști sau Duminica Paștelui. Săptămâna dinaintea Paștelui se numește Săptămâna Mare.

SEMNIFICATIE. Paștele reprezintă una dintre cele mai importante sărbători anuale creștine, care comemorează evenimentul fundamental al creștinismului, Învierea lui Iisus Hristos, considerat Fiul lui Dumnezeu în religiile creștine, în a treia zi după răstignirea Sa din Vinerea Mare. Data de început a Paștelui marchează începutul anului ecleziastic creștin. Există unele culte creștine care nu sărbătoresc Paștele.

MODUL DE CALCUL PENTRU SFINTELE PSTE. Data celebrării Paștelui are la bază două fenomene astronomice: echinocțiul de primăvară și mișcarea de rotație a Lunii în jurul Pământului. Astfel, Paștele se serbează în duminica imediat următoare primei luni pline după echinocțiul de primăvară.

DURATA. Paștele creștin are o durată de 40 de zile, cuprinse între sărbătoarea Învierii Domnului (prima duminică de Paști) și sărbătoarea Înălțării Domnului, care se celebrează la 40 de zile de la Înviere, într-o zi de joi. Primele 3 din cele 40 de zile pascale sunt zile de mare sărbătoare.

OBICEIURI DE PASTI. De Paști se vopsesc ouă în special roșii, unii oameni vopsesc și alte culori, ca de exemplu: verzi, albastre, galbene, violet... Creștinii se duc în Săptămâna Mare (ultima săptămână înainte de Paști) să se spovedească și să se împărtășească. În Vinerea Mare, seara, se obișnuiește ca grupul de credincioși să înconjoare Biserica împreună cu preotul și, cu un buchet de flori în mână, să treacă pe sub masa din Biserica de trei ori la rind pentru a aduce sănătate și noroc, masa simbolizând mormântul lui Iisus Hristos. Cu ocazia sărbătorilor Pascale gospodinele prepară pască, cozonac, drob și alte mâncăruri tradiționale. Folelorul conservă mai multe legende creștine care explică de ce se înroșesc ouăle de Paști și de ce ele au devenit simbolul sărbătorii Învierii Domnului. Una dintre ele relatează că Maica Domnului, care venise să-și plângă fiul răstignit, a așezat coșul cu ouă lângă cruce și acestea s-au înroșit de la sângele care picura din rănilor lui Iisus.

Dudau Madalina Andreea, clasa a VI-a A

NOI SUNTEM CREȘTINI!

HRISTOS IN CASA MEA

Era o zi obișnuită. Mă aflu ca de obicei, în camera mea, când, deodată, cineva îmi bate la ușă.

Curios și nerăbdător, merg să deschid. În prag, mă întâmpină cu chip divin, cu o aureolă de sfințenie, care îmi spune, „Sunt Iisus Hristos, Fiul Tatălui Cereș și aș vrea să vorbim!”

Plin de emoție, îl poftesc pe Domnul Iisus în casa mea. Mă întreabă despre faptele mele bune dar și despre cele rele. Este bucuros să audă că îmi iubesc familia, apropiații, că iubesc animalele, și florile și cerul înstelat, dar s-a întristat să audă că uneori vorbesc prostii, mă mai cert cu frățiorul meu și că îmi supăr părinții.

Lam rugat să mă ajute să fiu mereu bun și iubitor și să-i pot răsplăti pe părinții mei cu note bune. Răspunsul Lui mă ajutat să înțeleg dragostea, bunătatea și credința mă vor ajuta să-mi împlinesc dorințele.

Pătrașcu Mihai, clasa a III- a A

0 VIZITA NEASTEPTATĂ!

Într-o zi de sâmbătă, m-am trezit mai târziu pentru că nu mergeam la școală: uimită, în camera de zi, mama purta o discuție cu Domnul Iisus. Nu-mi venea să cred!

- Bună dimineața, a spus Domnul Iisus!

- Bună dimineața, Domnul meu! Ce faceți în umila noastră casă așa dis-de-dimineață

- Am venit să văd cum se comportă și dacă dovedește este un bun creștin.

- Este foarte sufletească, zice mama. Îi ajută pe cei care sunt în suferință, este o prietenă adevărată pentru oricine.

- Aș putea s-o văd?

- În momentul acela am intrat pe ușă sfioasă și smerită.

- Tu trebuie să fii fata despre care am auzit?!

- Da, i-am răspuns cu vocea gătită de emoție.

- Am auzit că ai donat multe bunuri la un orfelinat.

- Da, așa este, dar nu vreau să mă laud.

- Te sfătuiesc să fii mereu bună și milostivă și să ai mereu încredere în Dumnezeu căci El îți va răsplăti pentru faptele tale.

- Da, așa voi face!

- După ce m-a binecuvântat, Domnul Iisus a plecat lăsând în urmă Sa o aură de sfințenie, spunând că trebuie să mergăți la alți copii.

Grăciun Evelina, clasa a III- a A

GHICITORI

Hristos intra pe asin
In Ierusalim.
"Doamne mantuieste!"
Poporul roteste.
Stii sa zici greceste? (OSANA)

Le-am fiert ,le-am inrosit
La Pasti le-am ciocnit. (OUALE)

Framantata,
Dospita,
lumina rumenita
Pe obraji o cruce
Si-n ea branza dulce. (PASCA)

Apostoli si -Nvatator
Au ales un foisor,
Hristos i-a impartasit.
Trup si sange au primit.
Cand s-a intamplat aceasta?
(LA CINA CEA DE TAINA)

Stii un animal curat
De Paste sacrificat? (MIELUL)

L-a vandut pe- Nvatator
Pentru -argint stralucitor.
Tradatorii sunt numiti
Cu acest nume.voi il stiti? (IUDA)

Cu credinta mare
De mir purtatoare,
Prima care a aflat
Ca Hristos a inviat!
(MARIA MAGDALENA)

VACU CARMEN
CLS.a V-a B

SA NE CUNOASTEM ISTORIA

Sfinții CONSTANTIN ȘI ELENA

A fost construită între anii 1852-1854, "ctitorii" principali fiind pitarul Dumitru Pasaliu și soția sa Maria. A suferit mai multe renovări, în 1887 când este înlocuit și acoperisul inițial din sita, în 1892, în 1909 când s-a pardosit cu mozaic și s-a pictat din nou

, în 1928, în 1930-1936, în 1945-1946 și 1977-1979. În anul 1909 a fost repictată de pictorul Dimitrie Cabadelf, iar în anul 1936 s-a spalat și refăcut întreaga pictură de către frații George și Nicolae Albany, pictura refăcându-se și în anii 1945-1947 și 1977-1979. Biserica detine o icoană a Sfântului Proroc Ilie pictată de Gheorghe Tatarescu în 1877; de asemenea biserica a detinut numeroase cărți vechi și rare între care:

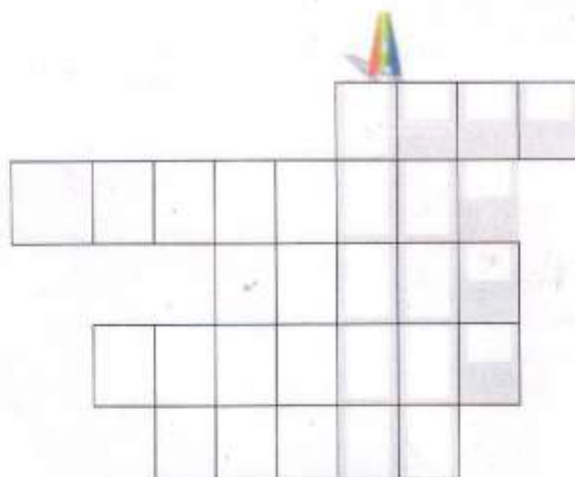
"Triod" (Râmnic, 1781), "Biblie" (1819, Grecia), "Orologhion" (București, 1825), "Patima și moartea Domnului Iisus Hristos" (Sibiu, 1829), "Evhologhion" (1833), "Cazania" (Râmnic, 1834), "Evanghelie" (1833), "Psaltire" (Râmnic, 1838), "Sfânta și Dumnezeuiasca Liturghie" (Buzău, 1840), "Penticostar" (Sibiu, 1841), "Aghiasmatar" (Râmnic, 1845), "Triod cu strasnic" (Buda, 1848), "Evholonghion" (București, 1850), "Apostol" (București, 1851), "Liturghier" (Sibiu, 1852), "Mineele anului" (1852), "Octoih" (București, 1854), "Psaltire" (București, 1854), "Molitfelnic" (București, 1854), "Proschimatar" (București, 1856), "Ceaslov" (București, 1858), "Evanghelie" (București, 1859).

Doncea Lavinia, clasa a VI-a A

NE JUCĂM ȘI ÎNVĂȚĂM

1. PRIMA PORUNCA DATA OMULUI A FOST...
2. REPREZINTA O IMPLETIRE A SIMTAMINTELOR ROMANULUI DE PRETUTINDENI.
3. SIMBOL AL MORMANTULUI LUI HRISTOS ESTE...
4. A FOST RASTIGNIT PE CRUCE SI S-A SACRIFICAT PENTRU NOI, CRESTINII.
5. OBICEI TRADITIONAL DIN SERILE SAPTAMANII PASTELUI. A-B. SARBATOARE LA O SAPTAMANA, DUPA DUMINICA FLORIILOR ESTE ...

DUDĂU MĂDĂLINA ANDREEA
CLASA a VI-a A

HRISTOS A'NVIAT

Se asternuse piatra pe proaspătul mormânt
Și noaptea coborâse, acoperind cetatea.
Se linistise neamul vânzării. Pe pământ
Era o taină mare... minune-apropiată.

Au stat tăcuți de pază cei doi ostasi străjeri
Ne-atinsi de marea adâncurilor firii,
Nepresimțând venirea minunii celei mari
Ce-avea să schimbe fața și rostul omenirii.

Și iată miezul nopții, de stele-mpodobit:
Un tunet lung s'aude, pământu-n el vueste.
Adâncuri puteri îl mișcă, izbindu-l. Sguduit
Mormântul se deschide: scriptura se împlineste.

Lumini lucesc la gura mormântului deschis,
Întunecimea pierde o clipă-n toată firea...
Hristos învie!... Paznici, să fie voua vis,
Lumina vă orbeste, v'a înlemnit uimirea!

Lumină din lumina cerului cuprins
Lucesc-acum pe chipu-i. Îl'nalta biruinta.
Și lepădând pământul, îi lasă foc nestins
Pe calea mântuirii: nădejdea și credința.

Cu moartea Sa, pe cruce murind nevinovat,
Ne-a dat El noua pilda a marelui jertfă de Sine,
Cu moartea Sa pe moarte călcând a înviat
Spre învierea vieții în faptele de bine.

Cântați cu bucurie acelui Ce-a scăpat
Pe om și omenirea de moarte sufletească.
E Paștele! Vieata! Hristos a înviat!
Iubire între oameni și pace să domnească.

Dudău Mădălina Andreea
Clasa a VI-a A

PĂȘTELE

S-aude-al clopotelor cant
Prin firea care se renaste
Si falnic iese din mormant,
Cu biruinta Domnul Sfant,
Azi e paste.

Si dupa slujba ies la rand
Batrani cu spatele-aplecat,
Barbati cu chipul luminat,
Si-n urma ies copii cantand:
"Hristos a inviat!"

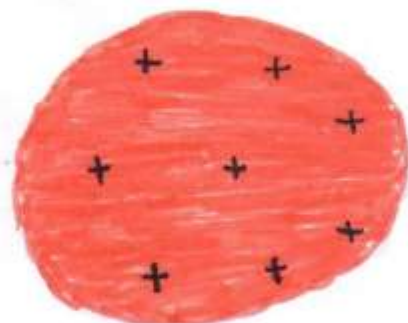
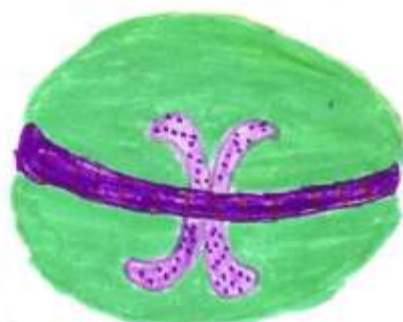
In jur pe margini, stau cei mari,
Privind la falnicii feciori,
Din mandrul sir al falnicei hori;
Si-n mijloc canta lautarii,
Din cobze si viori.

Sunt veseli toti si bucurosi,
Si toti cu suflet-naltat;
Oriunde se-ntalnesc in sat,
Isi zic cum zis-au mosi stramosi:
"Hristos a inviat!"

STANCU ALINA-ANDREEA

Handwritten text in a stylized, colorful script, possibly a mix of letters and symbols, located at the top of the page.

Smíncea Vanessa
Elena Elis. o Maria B